

ПРОТОКОЛ

№ 77

гр. Пловдив , 17.06.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на седемнадесети юни, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател:	Христо Ив. Крачолов
Членове:	Иван Хр. Ранчев Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова
и прокурора Стефани Костадинова Черешарова (ОП-П.)Стефани Костадинова
Черешарова (АП-П.)

Сложи за разглеждане докладваното от Христо Ив. Крачолов Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20215000600198 по описа за 2021
година.

На именното повикване в 09:05 часа се явиха:

Жалбоподателят – подсъдим Д.Н. – лично и с адв. Т. К..

Подс. Н. – отказал съм се от защитата на другите ми адвокати. Само
адв. К. ще ме защитава.

Жалбоподателят – подсъдим Н.Щ. – лично и с адв. СТ. К..

Жалбоподателят - подсъдим Д.Г. – лично и с адв. З. Т..

ПРОКУРОРЪТ – да се даде ход на делото.

Адв. К. – моля да се даде ход на делото.

Адв. К. – да се даде ход.

Адв. Т. – да се даде ход на делото.

Съдът намира, че са налице основанията за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Разясниха се правата по чл. 274 и чл. 275 НПК.

Такива по делото не постъпиха.

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

ПРОКУРОРЪТ – нямам други искания.

Адв. К. – нямаме искания.

Адв. К. – нямаме нови искания.

Адв. Т. – нямаме искания.

Съдът, с оглед становището на страните,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ – Уважаеми апелативни съдии, считам, че жалбите на тримата подсъдими, подадени чрез техните защитници са неоснователни и като такива моля да ги оставите без уважение.

На първо място ще започна с жалбата на адв. Т., тъй като тя е най-подробна и са изложени множество обстоятелства.

Адвокат Т. твърди, че в мотивите на ОС П. към присъдата има много пропуски, които водели до нарушаване правото на защита на нейния подзащитен, прави искане за връщане на делото на ОС за разглеждане от друг

състав. Считам, че това е неоснователно.

Всички посочени пропуски в мотивите не са налице. Окръжният съд е взел отношение по възраженията, направени от защитата – адв. Т..

Неоснователно е твърдението, че ОС не е посочил кое лице е въведено в заблуждение и съответно поддържано заблуждение от нейния клиент - подс. Г.. Считам, че съобразно чл. 212 НК, за разлика от чл. 209 НК, законът не изисква да се посочва кое лице е въведено в заблуждение и у кое лице е поддържано заблуждение, така че това изискване към ОС респ. към представителя на ОП, който е внесъл обвинителния акт считам, че не е основателно, тъй като се иска повече от това, което изисква наказателният закон.

Твърди се в жалбата, че съдът не е взел отношение по факта, че документите, ГКО и фактурите, не отговаряли на Закона за счетоводството, съгласно заключението. Считам, че в мотивите си ОС е отговорил на това възражение, като споделям изложеното от съда, че независимо че документите имат някои пропуски съгласно ЗС, въпреки тези пропуски, същите са послужили като годно основание за изплащане и получаване на инкриминираните суми от подс. Г..

Неоснователно е твърдението на адв. Т., че не е доказан умишълът на подс. Г. и в мотивите съдът не е посочил въз основа на какви доказателства е приел, че от субективна страна деянието е доказано. ОС е посочил, че в резултат на обективните й действия - личното носене в счетоводството на дружеството и по-специално пред 4-те касиерки на инкриминираните документи и получаване на суми по тях, доказват и субективната страна на деянието, освен обективната.

Неоснователно е и другото искане на адв. Т. за постановяване на оправдателна присъда от вас и отмяна на осъдителната, постановена от ОС, като въз основа на събраните доказателства по делото правилно и законосъобразно ОС е преценил, че от обективна и субективна страна деянието на подс. Г. е доказано по несъмнен начин. Посочени са подробно доказателствата, въз основа на които ОС е направил своя извод.

Неоснователно е и искането за намаляване на наложеното наказание и то до размер, който да позволява приложението на чл. 66 НК. Считам, че ОС е наложил справедливо наказание, с оглед извършеното и считам, че алтернативното искане за намаляне на наказанието и приложението на чл. 66 НК за подс. Г. се явява неоснователно.

Жалбата на защитника - адв. К., е бланкетна, но с оглед заявеното от него пред първа инстанция считам, че и тя е неоснователна.

Тя обхваща голяма част от възраженията на защитниците, някои от нещата, които казах за жалбата на адв. Т. се отнасят и за жалбата на адв. К.. Считам, че неговото искане за отмяна на присъдата и постановяване на нова присъда, както за връщане на делото или намаляне на наказанието, считам че е неоснователно. Престъплението за неговия клиент – подс. Щ., е доказано както от обективна, така и от субективна страна, поради което ще моля да я оставите без уважение.

Според мен неоснователна е и жалбата на адв. К., защитник на подс. Н..

Отново се иска постановяване на оправдателна присъда, считам искането за неоснователно. За нейния клиент обвинението е доказано както от обективна, така и от субективна страна. Споделям изцяло мотивите на ОС както за обективната, така и за субективната страна на деянието. В жалбата отново се излагат твърдения, че документите - ГКО и фактури, не съответстват в цялост на ЗСч, както е прието в съдебно - счетоводната експертиза. Считам, че отново следва да се приеме от АС, че има пропуски в изготвянето на тези документи, някои непълноти, то тези документи са послужили за получаване на сумите от подсъдимия Н..

Неоснователно е и твърдението, че след като няма доказателства кой е изготвил документите, то не може да има осъдителна присъда. Обвинението е за престъпление по чл. 212 ал. 1 НК, което е криминализирано за използването на документите, а не тяхното съставяне. Така че това възражение е неоснователно. Поддържам, че съставът на чл. 212 НК се различава от състава на чл. 209. Не е необходимо да се посочва нито в обвинението, нито в мотивите на първоинстанционния съд кое точно длъжностно лице е било въведено в заблуждение или у кое е поддържано

заблуждение.

Затова ще Ви моля, предвид изложеното, да оставите и трите жалби в цялост и в алтернативността им, без уважение и присъдата, като правилна, законосъобразна и мотивирана да потвърдите изцяло, както и наложените наказания, като справедливи, и за тримата подсъдими.

Адв. Т. – Уважаеми апелативни съдии, ще моля да уважите жалбата ни. Наистина тя е подробна, опитала съм се да обхвана всички обстоятелства, които са от значение за така предявеното обвинение и по отношение на присъдата.

Вярно, че мотивите са твърде обемисти, но 2/3 от тях се явява изписване на случаите, в които се претендира, че подзащитната ми е вземала някакви пари, представяйки документ с невярно, извинете, неистински документ. За да имаме такъв това означава, че този документ не е издаден от автора, който е посочен, за това не се спори и тук е основното ми възражение. Как се доказва, че тя, Г., е знаела, че подписът положен от страна на изпълнителния директор Д. и от командированото лице, не са истински? Разбира се, че този подпис толкова много е приличал на подписа на директорката, че самата гл. счетоводителка - св. Г., се е заблуждавала по отношение на това. Същото важи и за касиерките, които са давали парите, те също приемали, че подписът е на изпълнителния директор. Предприятието е имало „черна каса“, но само от нестандартните парчета плат, но и тук съдът не е обсъдил показанията на св. В. и К., че парите от тези парчета, без никакъв документ, са давани на свидетелката - директорката В., а тя твърди, че с цялата тази дейност се е занимавала моята подзащитна.

От друга страна, от доказателствата, имаме за „черната каса“, представихме групов касов ордер за разходи, които не са включени в счетоводството на предприятието. И подсъдимият Щ. също говори за черна каса и дори е категоричен за какво са се използвали тези пари и къде е стояла „черната“ каса. Така че за умисъла моята подзащитна смятам, че по категоричен начин е доказано, е възприемала че би следвало да допише някои от реквизитите на командировъчните заповеди именно по разпореждане на изпълнителната директорка В.. Така че умисълът по чл. 212 не е доказан от

тази гледна точка.

Не е доказан и за това, че тя е получавала парите. Тук прокурорът твърди, че едва ли не счетоводните документи са били ок. Не е така, защото вещото лице – счетоводител каза категорично, че воденото счетоводство не отговаря на Закона за счетоводството. Такъв групов КО не е визиран в ЗС. Там са визирани други първични, вторични и т. н. документи, които трябва да се изготвят и носят в счетоводството.

От друга страна, съдът въобще не е посочил за начина на получаване на тези пари. Съгласил се е, че няма подписи на тези ордери от страна на моята подзащитна, но за тези пунктове има подписи и не е доказано, че са изпълнени от нея, нито че подписът на командировъчните и на фактурите за В., е изпълнен от нея. Така че няма как да е изпълнен съставът на престъплението по чл. 212 НК, може да е изпълнен съставът на друго престъпление, но ние имаме обвинение по чл. 212. Така че по фактическата обстановка Окръжният съд се е задоволил да преразкаже само една част от свидетелските показания и една част от обясненията на подсъдимите и е решил, че те потвърждавали извършеното престъпление, което няма как да се приеме.

От друга страна липсват и правни мотиви. От правна страна защо е налице това престъпление документна измама. Не е вярно, че съдът е посочил или че е нямал задължение да посочи кой е измамен. Ами тези касиерки също са материално отговорно лице, аз с оглед на това в жалбата си също съм на становище, че няма как те да не разберат, че нещо нередно става в предприятието, но по стар български обичай си мълчали вкл. и гл. счетоводителка. И от къде на къде ще говорят, че Г. е получавала всички тези огромни суми пари, като не е доказано, че тя е разполагала, демонстрирала един начин на живот, по който да се изразходват тези пари.

От друга страна ние имаме и обвинение за командировъчни заповеди и фактури, когато тя е била в годишен платен отпуск 2008 г. и август, и септември, била е болна от инфекциозно заболяване и не е ходила на работа, няма как да си болна и да ходиш на работа и да получаваш пари по фалшиви фактури, това съдът е пропуснал да спомене в мотивите си. За мен мотивите

са написани от нямай и къде. Имаме обвинение за особено тежък случай и в особено големи размери, но няма мотиви, тези две обстоятелства трябва да са кумулативно налице. Затова съм поискала няколко неща, които ако решите, че жалбата ми е основателна, по принцип за мен има липса на мотиви към присъдата, с оглед всичко това, защото нито противоречията са изяснени от съда, нито се е обосновал на какви доказателства е базирана присъдата, така че делото следва да се разглежда от друг състав на ОС, но съм дала и другите две хипотези, защото от съда трябва да се иска всичко.

Така че, уважаеми апелативни съдии, ще моля да уважите жалбата ми, всичко подробно съм си описала в нея и няма да се спирам повече на това.

ПОДСЪДИМАТА Д.Г. ЗА ЗАЩИТА – уважаеми г-да съдии, уважаеми г-н прокурор, съгласна съм с изложението на г-жа Т. към присъдата.

По принцип в счетоводството съм работила от 1978 г. и само в една фирма и то в Б.. Работила съм само по един и същи начин, в счетоводството са имали свободен достъп всички колеги и най-вече до гл. счетоводител и изпълнителният директор. Освен това, в компютъра на г-жа В. се намираше счетоводната програма и тя имаше достъп във всеки един момент да види тя как се извършват операциите. Как са групирани документите по ГКО това не мога да кажа как е направено, единствено като че ли с цел и умисъл да бъде обвинена. Те са изработвани от мен винаги по един и същи начин абсолютно и са представяни пред колегите, които продължават да работят, защото счетоводството е екипна работа и се изпълнява от няколко човека. Така че, ако един човек сгреши, то се явява счетоводна грешка и другият я търси. Всеки месец сме правили отчети в 4 папки и след приключване на финансовото състояние на дружеството се представят на гл. счетоводител и другите директори – г-жа К. и г-жа Г., така че те също са имали достъп до тази информация. Всичко това ми допринесе до нарушение на имич, авторитет, придобиване на болести, но аз очаквам справедливост от закона, справедливост за възтържествуване на истината, защото аз работех по един и същи начин и до сега, така че очаквам да бъдем оправдани. Това е.

Адвд. К. – Уважаеми апелативни съдии, аз поддържам моята жалба колкото и тя да не е мотивирана подробно, затова сега ще бъде по-подробен.

Намирам като основен порок на съдебния акт именно липсата на мотиви.

Когато започнах да чета мотивите, макар и късно получени, останах с впечатлението продължително време, че това ми е нещо много познато, дежавю. После почнах да сравнявам страниците от мотивите с обвинителния акт и видях, че 1 към 1 2/3, грубо казано, от така нар. мотиви са пълен копи пейс от обвинителния акт. Известен малък коментар има вече в останалата 1/3 от мотивите, който е толкова постен, че не може да се приеме, че тази присъда е мотивирана. Така че този съдебен акт няма място да остане в правния мир без да бъде отменен. Налага се едно подробно, точно и пълно разглеждане на делото от друг състав на ОС.

Проблемите са започнали от самия обвинителен акт, който според мен малко лековато ОС е приел за разглеждане без да е счел за нужно да обърне внимание на прокуратурата кое не е изрядно в това обвинение и евентуално да върне обвинителния акт на прокуратурата, да прекрати производството и върне за доразследване и т. н.. Това не е направено, може би защото съдът е считал, че ще може да преодолее немалкото пропуски в изградената обвинителна теза. Това са общите ми основания. Не съм изненадан от това, че днес е пестелива речта, обвинителна, но днешният прокурор не обвинява, а разглежда възраженията в жалбите ни и не ги приема за основателни - пълен синхрон между обвинителен акт, мотиви на съда и взетото днес становище от прокуратурата.

Ред, ред слабости има.

Първо, неизвестно за мен защо Окръжният съд приема, това е още в началото на мотивите, че от страна на подс. Щ. имало направени частични признания. Вярно, не е посочил къде, ама няма и как да посочи къде, защото той не е направил такива, Щ. и до днес твърди, че няма никаква вина, няма никакви частични признания. Съдът още от този момент тръгва с една обремененост, че този човек е извършил престъплението, че сам признава, като това не е така. Лесно може съдът да пише в мотивите си това, когато е чел вече една осъдителна присъда. И това не е най-големия кусур, съдът може да тълкува така неговите обяснения, че те съдържат някакви частични признания. Проблемът е в това, като се защитавахме и изтъкнахме не един, не

два, не пет, а повече от 10 довода и подробно сме аргументирали с посочване на пунктове от обвинителния акт, страници и т. н., не получихме отговор на нито, нито един от въпросите. Всъщност, ако погледнете обсъждането за подс. Щ. се разполага единствено върху половин страничка от мотивите. И то е изключително слабо с категорични пропуски, необсъждане на доказателствата. Има едно препращане, че видите ли становището на защитата, че еди какво си имало, ред несъвършенства в съставените документи, както казва и вещото лице счетоводител, вместо да изложи мотиви за Щ., който има една коренно различна дейност от Г., за да препраща към мотивите за Г., няма такова нещо и препратката не води до никъде. Нямаме изложени мотиви по същество и това е самостоятелно основание за отмяна на съдебния акт и връщане на делото.

Какво не обсъжда съдът? Няма обсъждане и на двете както основни, така и допълнителни заключения на вещите лица счетоводител и графолог, а това са основни, водещи доказателства, които решават дали има извършено престъпление по чл. 212 или не. След като сме правили изричен довод с цитиране вкл. и на страници, съдебно заседание и т. н., отговори никакви. От заключението на счетоводителя в съдебно заседание от 15. 01. 2016 г. изрично вещото лице заявява, „ако няма подписи на получател следва, че парите не са платени“. Може да е спорно това становище, но трябва да е обсъдено защо не може съдът да се съгласи, че парите не са платени независимо, че вещото лице казва че няма подпис от лицето, защото, ако по отношение на другите подсъдими няма спор или за част от случаите няма спор, че са положени подписи техни, за Щ. нито, нито, нито един ГКО или командировъчна заповед не е подписан от него, в това отношение графологът е категоричен. След като няма негов подпис, по отношение на Г. вещото лице си позволява да каже, че има известно сходство в подписването, за някакво сходство, то при Щ. няма и такова сходство, т. е. това трябва да е някакъв много съвършен имитатор на подписи, за да не може да се намери някакво сходство.

Графологът пак в същото съдебно заседание от 15. 01. 2016 г. „подписите за получил сумата може да са положени от всяко друго лице, което има достъп до документите“, ако е така или не – нека да го коментира съдът и защо трябва непременно Щ. да е сложил подпис, но защо тези лица дето имат достъп до тези документи са поне 10 човека – това са служителите

на счетоводството и управленческия персонал на предприятието и всеки един от тях може да положи този подпис, за да се завърши документа, че има плащане.

Ами как се преценяваха и показанията на 4-те касиерки, когато едва ли някой би могъл да отрече, че те са най, най-заинтересованите лица. Те са първите, които в тази канцеларска анархия на дружеството по това време да се облагодетелстват и има драстични примери кой е взел парите и макар доводите ми да не са достатъчни да се обвини съответната касиерка, те много добре показват кой е могъл да вземе тези пари много лесно. В 6 от груповите КО е писано, че са изплатени 6 пъти по 120 лв. на лицето С. с първото име. С. това е една от касиерките, тя била дала 6 пъти по 120 лв. на моя подзащитен срещу командировъчна заповед на нейно име и тя изплаща този ордер. Аз не казвам, че кой знае какво голямо доказателство се създава от това, защото по логически път се стига, че най-вероятно тя е присвоявала някакви суми, но трябваше да се обсъди това, както и на още ред въпроси нямаме обсъждане.

Поставям въпроси, които сме поставяли и пред ОС, защото правя доводи за процесуално нарушение, че не са обсъждани от съда и че няма мотиви от там. Защо подс. Щ. трябва да отговаря и за случите, когато той е в отпуск, отпускът го доказахме с документ от фирмата и се установи, че общо в 12 ГКО се твърди, че са получени суми от Щ. по времето, когато той е бил отпуск. Не е чак толкова невъзможно, бих се съгласил до някъде с това, ако аршинът беше един и същ за всички. Още в обвинителния акт, когато се обсъжда въпроса за това, че не е било възможно този и този работник и служител да са били в командировка едновременно си с довода, че има данни че са били в отпуск, значи едни, когато са в отпуск не може да са на едно място, а за Щ. той е бил там, да дебне да вземе пари, които не му се следват.

В груповия КО 157 номер имаме обвинение, че сме присвоили суми по него, но вещото лице счетоводител не установява плащане на нас. Той казва на кого са платени, а те са включени в престъпната дейност на подзащитния ми. ГКО 222, ордерът е от 07. 11. 2008 г., а заповедта е от 25. 11. 2008 г. т. е., заповедта за командировка дали с невярно или неистинско съдържание, но въпросът е, че това е нещо невъзможно. Да, можело е да се изяснява, но съдът не го е направил, на фактическа, на техническа грешка ли се дължи и т. н. В

ГКО, изрично сме ги изброявали - 8, 109, 118, 119 и 152 от 2008 г. и 19/2009 г. там лицата, срещу лице - получател няма въобще положени подписи, това го установява счетоводителят, е как се стигна до Щ. за получаване на суми от тези 6 ГКО. Съвсем очевидно е, че съдът е решил по някаква причина, да се задоволи само с написаното в обвинителния акт и без нищо друго, без отговор на защитата, да предаде едни мотиви, които не могат да убедят никого, надявам се и Вас. И ГКО № 201/08 г., и 18/2009 г. това са лични командировки на Щ., за които има и свидетел, който потвърждава, св. С., потвърждава че е бил с тях в Ч. и нещо повече - е получил от Щ. сумите за собствената си командировка, да са обсъждани тези показания? За ГКО, за които Г.С. дава на Щ. 720 лв. за нейна командировка го повтарям това, за да кажа и друго - С. с поведението си по отношение на изплащането дали на Щ., за мен не е, дали на собствения си джоб, на тези 6 ордера по 120 лв. – 720 лв., е едно доказателство, че не са празни приказки вкл. и на подзащитния ми, че всъщност, ако това е правено е правено заради попълването на една „черна каса“ и той обяснява за какво са били нужни парите. Има за подобряване работата на дружеството и за един привлечен член на борда от германски произход, на който трябва да се плаща и сигурно други стандарти е имал този чуждоземен ръководител. Ако беше по-подробно обсъдено това, но когато касиерът, който плаща парите, това предизвика съда, по наше искане, да призове С. да обясни, никакви разумни обяснения, как така тя, възможно ли е да не виждаш че си ти в ордера, и да даде парите си на Щ. щото той е при нея и той, щото са нейни парите - той да ѝ ги даде на нея през бюрото. Това дава основание да кажем достатъчни ли са като съдържание и като верност показанията на всички тези свидетели – 4-те касиерки, след като те са най-заинтересованите лица от това, тези суми да не минат справедливо в нечий други ръце. Или са част от тази мрежа за скъпата издръжка на немския ръководител. Защо трябва да му вярваме на Щ., ами той, като технически сътрудник на ръководителя, той владее перфектно немски, затова и контактите с тази госпожа са били чрез него главно и е знаел много добре как са се осигурявали високите ѝ претенции и това е начина за осигуряване на пари, тази практика е толкова известна в Б., с командировъчни пари първо почнаха да я прилагат банките и т. н., тъй че познат способ.

Като изключим въпроса, че въобще не са обсъждани и правени доводи

от страна на съда за показанията на тези 4-те касиерки, поставяме въпроса, те още на ДП как са разпитвани, амблок за всички или за всеки един касов ордер, за всеки един път и всяко лице, когато Щ. е участник и взима сумите, това е един пропуск. Не може да разпиташ един касиер за около 300 ордера и да не се разпита конкретно за всеки един, това е съществен пропуск. Съдът, още като е получил материалите е трябвало да види, че тези показания са нефелни, че няма да вършат работа в един съдебен процес и да направи необходимото да се отстранят тези пропуски.

Повдигна се въпросът и то беше признато и от касиерките, от някои от тях, че нарушена е Наредбата за документооборота, когато друго лице получава сумите вместо вписаното в ГКО командировано лице, то може да направи това само с пълномощно. Плащане без такова пълномощно, ние поставихме въпроса, ако е имало такова плащане на Щ., как е станала тази работа. Едното е, че Щ. не е получавал тези суми, защото ако е, трябвало е да има пълномощно и второ, дали тези пропуски не са правени в интерес на полесното обслужване на „черната каса“ на предприятието. Няма да изпадаме във формализъм, пълномощното – пълномощно, дай парата, да се оправяме с госпожата.

Естествено, съдът няма как да се позове на други доказателства освен показанията на касиерките, защото се мина по съкратеното съдебно следствие и той беше длъжен да обсъжда показанията от ДП, но същият пропуск има и за всички работници, нанесени в командировъчните заповеди, като имена относно получавали ли са за това пари, дали са били на това място, и там отговорът - никога не съм бил в Ч., никога не съм получавал пари, но когато имаш толкова и толкова пунктове обвинение трябва да бъдат, като се разпитват, да бъдат разпитани за това – на тази дата така, така, така. На някоя дата някой поне да се сети, че май е бил там. Поставихме и въпроса - достатъчно ли е като фактология и фактическо участие негово в престъплението, това че той, и това може би съдът го отчита като самопризнание, че част от реквизитите в командировъчните заповеди са попълнение от него – да, така е, но без най-важното, подписът на издаващия командировъчните заповеди, който не е негов, а няма и такова твърдение. Поставя се и друг въпрос, който е и правен не само фактически, когато при един касиер отива една командировъчна заповед кое е това, което го

мотивираща да я включи в съответния ГКО и да плати сумата, кое – името, работник от 4 цех И.Д. на 25 еди кой си да отиде в Ч. за еди какво си, това ли мотивира на последно място касиерът да направи плащане, не – подписът на ръководителя на предприятието мотивира. От една страна като фактология не издържа, от друга страна съдът не обсъжда тези неща. Цитирах ви толкова ГКО и вторичната цел, първичната е да посочим порочността на разследване и недостоверността на изводите, но и съдът по всички тези ордери трябваше да редуцира обвинението и да каже той е бил в отпуск и не може и вместо да го признае за виновен, че е своил към 80 хил., да го признае за виновен, че е своил 60 хил., защото размерите при присвоителното престъпление много влияят върху размера на наказанието.

По делото, общо взето, задоволително е установено, че преобладаващата част от заповедите за командироване не са подписани от св. В., изпълнителния директор. Въпросът е - могъл ли е да знае и има ли доказателства по делото, че подзащитният ми знае, че някой друг е подписвал, а не шефката му? Има едно обстоятелство установено, че при извършването на проверката в чекмеджето на Г. са намерени непопълнени, но подписани командировъчни заповеди. Има заключение на вещото лице, което казва че няма данни на симулация на подписи на повече от едно лице, всички симулации са от едно лице извършени, връзката може да се прави, но това не е било интересно за почитаемия съд и той не го е обсъждал. Нещо, на което ми обърна внимание моят подзащитен е това, че няма обяснение и мотивировка за всяко отделно деяние защо това е деяние от състава на чл. 212 НК и не може да се разбере от обвинителния акт в какво точно е обвинен той. Да, документна измама в особено големи, особено тежък случай, но няма извеждане за всеки един отделен случай, че това е деяние по еди кой си текст и т. н., и т. н., ред други въпроси, които бяха задължение на съда да ги изясни, за което беше правено и такива доводи. Изяснено ли е, за нас не, кое ДЛ е заверявало всички командировъчни заповеди в Ч., ето ви един готов, завършен престъпник, ако за всички други подсъдими е вярно. Ами като не се явява никой работник как ДЛ заверява в Ч., защото само заверени командировъчни заповеди подлежат на изплащане, този въпрос остана неизяснен. Това е пак за дейността в Ч., кой е представил за заверяване въпросните командировъчни заповеди в Ч. - и това е неизвестно.

Не е изяснен и въпросът, защото е можело да се разширят задачите на графолога, кое е лицето, което е симулирало подписа на директора В. - и това не е изяснено. В ГКО, както са описани в обвинителния акт и копирани в мотивите на присъдата, са изброени освен имената, които не са били в командировка и взели пари и още 2-5-7-8 до 10 лица - работници получили също пари като командировка в Ч., след., не е изяснено как ги разграничиха тези работници, вписани в ГКО за същите суми, за същите периоди и командировки са взели правилно своите пари, а други лица – подсъдимите, които не са били в командировка, са получили описаните пари без основание. Това също остана неизяснено чрез разпита на свидетелите, като не е вписано в обвинителния акт, че тези лица с основание получават въпросните суми, ама за това, че Щ. ги получава без основание, а други с основание, те по нищо не се различават КО, трябва да изясниш и този въпрос. Това са бележките ми общо, но в крайна сметка се свеждат до това – нямаме мотиви, по които да проверите дали правилно е четена тази присъда за тримата подсъдими, няма мотиви. В това отношение напълно споделям доводите на колегата Т.. На първо място искам да обърна внимание и на това, също и пред ОС съм заявил – първо, официален документ или е ГКО, няма го в нормативите, след. това е един документ, създаден само за нуждите, за вътрешни нужди, но не и универсален счетоводен документ, който да се приеме за официален. На второ място, няма изложени мотиви, особено за единия квалифициращ елемент – особено тежкия случай. Задължително трябва да се мотивира, няма нито един ред защо съдът приема, че става дума за особено тежък случай, а особено големите размери не вървят без особено тежък случай, тук също нямаме мотиви за този въпрос. Много се е забавил, 2008 г. са 95 на 100 от случаите, 13 години и половина са минали от тогава до сега. Вярно е, че съдът е трябвало да побърза, но не е основание да се пропускат такива неща, защото може да се окаже правосъдието толкова бавно, че да предизвика други последици, че ако уважите претенциите ни и да върнете делото за ново разглеждане от друг състав, според мен има основание това производството да отиде и на ДП, но тогава може и да не дочакаме нови съдебни срещи.

Моля, поради горното да отмените присъдата на ОС П. за подзащитния ми и върнете делото за ново разглеждане с ново разпоредително заседание, на което да се поставят въпросите на къде да продължи това производство.

Евентуално, ако приемете, че данните са достатъчни, за да се обоснове изводът, че няма извършено престъпление от Щ., да отмените присъдата и постановите оправдателна по отношение на него.

Не като алтернативна защита, съдът е определил наказанието с приложение на чл. 55 НК. Не твърдим, че е неправилно, ако отговаряше на истината, наказанието е правилно определено с приложението на чл. 55, но въпросът е, ако се приеме, че присъдата е постановена преди 2 години и половина, съдът е отчел обстоятелството за забавата на наказателния процес и без да го посочва изрично, вероятно е имал предвид, че това е особено по характера си смекчаващо обстоятелство, което основно го е мотивирало да приложи чл. 55. Две години и половина по-късно, когато и вие трябва да решавате този въпрос, не е ли основание да намалите наказанието още повече, ако оправдаете за част от деянията моят подзащитен, тогава ще има двойно основание да се преобмисли наказанието и като прибавим 2 години и половина, тук става дума вече за 13 години от това деяние, извършването му, няма правосъдие, вече става дума за особено закъсняло правосъдие. Аргументът тук става още по-силен, става дума за изключително смекчаващо по характера си обстоятелство, в случаите когато не е необходимо нещо друго, в случай както този - неосъждан човек, за определяне на наказание в много по-нисък размер - да се коригира като се изчистят всички тези случаи по купища ордери, за които няма въобще доказателства, че той е сворил нещо, да се намали наказанието и да се преосмисли по чл. 55, и за другото наказание, относно конфискацията по отношение на първите двама подсъдими. Моля в този смисъл да постановите съдебен акт.

Подс. Щ. ЗА ЗАЩИТА – Уважаеми съдии, уважаема г-жо прокурор, няма да се спирам по съществуващото на делото, нещата са потресаващи, Вие ще ги видите сами.

Ще се спра само на това, което засегна адв. К. за квалификацията на деянието. В обвинителния акт освен името, ЕГН и това какво съм извършил по чл. 212 няма абсолютно нищо, като диспозитив на обвинението за мен. По отношение на г-жа Г. има изключително подробно описание, там се касае за манипулиране на КО, на дневни, седмични, месечни отчети, за отчет за разходите по години, за манипулиране на счетоводна програма. Така, както е

обвинението, че ние тримата сме извършили едно и също нещо независимо един от друг, би трябвало аз да съм извършил същото. Когато съм обвинен без да чета обвинителния акт аз помислих, че съм обвинен в съучастие, защото аз дори и да искам не мога да извърша това деяние. Аз се чудя на адв. К. как ме защитава, защитава ме без аз да знам какво съм извършил и без да извърша нещо дори и да искам. През всички тези години така и не разбрах и не прочетох какво съм извършил като някакви действия, довели до обвинението по този член. Незнам дали Вие в огромната си практика сте виждали подобно нещо, но тази страница на обвинителния акт, в която няма нищо, трябва да се покаже на студенти, за да видят как работи обвинението. Един новаторски подход, когато не знае в какво да обвини някого - не пише диспозитив, и защо е даден ход на делото на първа инстанция - оставям на Вас да прецените. Това е, което най-много ми е тежало през тези години. Все пак всеки обвинен в криминално деяние има право да знае какво е извършил, аз така и не разбрах. Тук очевидно има куп длъжностни престъпления по Закона за счетоводството, които аз, като технически сътрудник и да искам не мога да извърша. Това е основното.

Ще се спра само и на експертизите, които и адвокатът ми засегна. За всички експертизи са отделени няколко изречения, СЧЕ няма как да се отнася за мен, защото не съм счетоводител.

За графологичната и допълнителната, когато не съм бил на работа, и двете експертизи, аз съм един от тримата единствен, който не съм уличен в нищо от графолозите. Коментар от окръжния съд няма. Оставям на Вас, уважаеми съдии, да прецените какво е правено и как е правораздавано. Това е, което искам да кажа.

Адв. К. – Уважаеми апелативни съдии, поддържам жалбата си и допълнението към нея, което е подробно, включена е и съдебна практика.

Не съм съгласна със становището на прокурора днес, че доводите са едни и същи в трите жалби. Съвършено различни са основанията ми, съдът ще се запознае с тях, няма да ги повтарям сега, само ще допълня някои неща, които с течение на времето все нови и нови идеи възникват у нас за проблеми по това дело. За това, което не съм посочил в допълнението към въззивната

жалбата ще Ви запозная днес. При документната измама се очертава причинна връзка като порок по делото, която се изразява в заблуждаване на конкретното лице, поведението му и настъпване на имуществена щета било в патримониума за заблуденото лице, било в патримониума на трето лице т. е., документната измама е едно престъпление, което изисква престъпен резултат.

Не съм съгласна със становището на прокурора, изразено днес, с което изрази мнение, че е без значение кое лице е подвеждано в заблуждение. В тази връзка ще цитирам съдебна практика, Р 282/1972, 1 н. о. ВКС. Тук идва основният проблем на това дело, на който искам да обърна внимание и практиката и учебниците са визирали, че ДЛ, въведено в заблуждение трябва да има специфични служебни правомощия и да са му възложени да управлява средства от името на дружеството. По настоящото дело колкото и томове да съдържа то, каквито и разпити и неволни грешки да допускат и защитниците, и обвиняемите, не се съдържат документи, които да установяват, че фиктивно наричаните касиерки са ДЛ в това предприятие, че на тях са им предоставяни правомощия да се разпореждат от името на предприятието с финансови средства. Няма трудови договори по делото, длъжностни характеристики, няма и командировачни заповеди. В тази връзка дори самата свидетелка наречена от прокуратурата и масово всички касиерки, без да имаме доказателства, че са касиерки, св. С. заяви в съдебно заседание, че е изпратена на касата по устно разпореждане без да е работила на тази длъжност, без заповед, без да има предаване и приемане на каса. Освен анархията описана от колегите, което е едно огромно съмнение върху безспорността на съдебния акт, оставам с убеждението, че всеки там е работил всичко, тъй като обаче съдът трябва да разполага с безспорни доказателства - по делото няма да откриете такива, като ДЛ още по-малко характеристиките, съгласно чл. 93 НК какво е длъжностно лице и с какво се удостоверява. Като цяло без значение е кой какво е говорил и разпитван, за тези хора няма доказателства, че са работили там и че са били натоварени с правото да се разпореждат с имущество на това дружество. С оглед характера на престъплението по чл. 212 ал. 1 НК, за да се установи размера на щетата за моя подзащитен конкретно, по делото трябва да има безспорни доказателства, че е получил вменената му сума 3 420 лв. В мотивите си ОС е приел, че този факт се доказва с положен от него подпис върху 44 бр. ГКО. Изготвена е

допълнителна почеркова експертиза 501 от 14. 08. 2014 г., т. 2, от която се установява, че истински подпис на Н. срещу получена сума се намира само в 8 бр. ГКО. Техните номера са № 28/08. 02. 2008; 57/21. 03. 2008; 67/04. 04. 2008; 136/11. 07. 2008 г.; 185/16. 09. 2008 г.; 197/03. 10. 2008 г.; 202/10. 10. 2008 г. и № 18/28. 01. 2009 г., само в тях срещу сумата от около 80 лв. стои подписът на подс. Н.. Всички останали, вменени във вина до 44 бр. ГКО, видно от цитираната експертиза, подпис на Н. не съществува, следователно и размерът до 3 420 лв. е останал недоказан. Такова възражение направих и пред ОС, който се е задоволил да отговори, отхвърляйки това ни възражение само с едно изречение, че това не следва да се има предвид доколкото по представените командировъчни заповеди са изплатени описаните в ГКО суми. Как са изплатени, по чл. 212 законът изисква обвиняемото лице да е получило сумата, той не е направил самопризнание, че е получавал тези суми, макар и съдът да не твърди, че има частични такива, в крайна сметка съдът не отговаря на въпроса, кой доказателствен източник – документ или свидетелско показание, го е убедил по безспорен начин, че извън тези 8 подписа са убедили съда, че той е получил цялата му вменена във вина сума, в този смисъл съм посочила и съдебна практика и няма да ги повтарям днес. За това мое възражение, за което и прокурорът не взе становище днес, а това е очевидно, 8 подписа, които се равняват на 640 лв., няма други доказателства. Отделен е въпросът за съставомерността му по изложените причини в жалбата ми, но да приемем, че споделите някои от доводите на ОС, няма други доказателства освен тези за 640 лв. От всичко това се налага изводът, че вината, ако има такава, на Н. би била ограничена до 640 лв., защото по делото няма други доказателства, а няма и мотиви на ОС.

Обвинението е за престъпление извършено от 08. 02. 2008 г. до 18. 02. 2009 г. От извършване на деянието до момента са изминали повече от 11 год., дори да е извършил Н. престъпление по чл. 212 ал. 1 НК с настъпила щета от 640 лв., за което говорих сега, то деянието трябва да се преквалифицира по ал. 6, като маловажен случай, защото е налице незначителност на вредоносните последици, ниска степен на обществена опасност на подсъдимия, трудовата му ангажираност, добрите характеристични данни, чистото съдебно минало, всичко това отговаря на чл. 93 т. 9 НК, за да бъде квалифицирано по ал. 6 на 212, като маловажен случай.

Предвиденото наказание по чл. 212 ал. 6 НК е до 2 години лишаване от свобода или ПРОБАЦИЯ. Съгласно чл. 80 ал. 1 т. 4 НК давностният срок за реализиране на наказателна отговорност е 5 години, която е изтекла. Съгласно чл. 83 ал. 3 НК абсолютната давност за престъплението по чл. 212 ал. 6 е 7 години и 6 месеца, която също е изтекла. В този смисъл считам, че са налице основанията за прекратяване на наказателното производство спрямо подзащитния ми Н., поради изтекла давност.

По тези съображения и изложеното във въззивната жалба Ви моля да се произнесе с вашия справедлив съдебен акт.

Подс. Д.Н. ЗА ЗАЩИТА – Подкрепям напълно казаното от адв. К., апелирам за справедлива присъда.

ПРОКУРОРЪТ – реплика – две изречения по отношение казаното от адв. К. – твърденията на адв. К. и Т., че ОС изобщо, една дума не е казал защо случаят е особено тежък. Окръжният съд е коментирал в мотивите си защо е така по смисъла на чл. 93 т. 8, като е посочил вредните последици, трайния престъпен умисъл, дългия период от време и т. н. и т. н., така че това твърдение се опровергава от мотивите на ОС.

Значителна част от въпросите поставени от адв. К. за просто маркиране на въпросите, считам че същите нямат отношение за настоящото обвинение.

За новото искане на адв. К., а именно преквалификация на извършеното от подс. Н. деяние в по-леко такова и съответно прилагане института на давността, считам че е неоснователно. На първо място съдът правилно е признал Н. за виновен за 44 получени суми, но дори и да уважите искането като частично оправдаете за част от сумите, като останат само тези 8 ордера, считам че случаят не е малозначителен. Сумата от 640 лв. следва да се вземе предвид нейната стойност към момента на извършване на деянието т. е., 2008 - 2009 г., когато тази сума е няколко минимални работни заплати. Така че считам, че ако уважите искането частично за сумите и го оправдаете, не са налице основанията за прилагане института за изтеклата давност и прекратяване на наказателното производство по отношение на този подсъдим. Моля да не уважавате и това ново искане на адв. К..

Адв. К. – дуплика – що се отнася за периода 2008 – 2009 г. по отношение сумата от 640 лв. искам да отбележа, че тя е малко по-висока от 1 минимална работна заплата, а не няколко минимални работни заплати. За размера на минималната работна заплата е обстоятелството, което касае много по-съществен порок в делото е, че делото продължава изключително дълъг период от време, още ДФ и това надделява над размера, като мотиви това е и европейската практика в тази насока и съм посочила във въззивната си жалба становището на ЕС по този въпрос.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИТЕ:

Д. П. Г. – моля уважаемия съд да преразгледа нещата и да бъде оправдана.

Д. Г. Н. – искам справедлива присъда.

Н. Щ. Щ. – уважаеми съдии, искам да бъде оправдан разбира се, но желанието ми е да отмените присъдата и делото да бъде върнато за ново разглеждане.

Съдът, след тайно съвещание, счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе със съдебен акт в срок.

Заседанието се закри в 10:29 часа.

Протоколът се изготви в съдебно заседание

Председател: _____

Секретар: _____